

BIBLICKÉ ÚKOLY

pro 1. čtvrtletí 1939

V šlépějích Velikého Lékaře

Dary dvanácté soboty jsou pro
oddělení Středoamerické

Biblické úkoly. • Pomůcka ke studování Bible. • Vychází čtyřikrát
v roce. • Předplatné Kč 10.— ročně. • Jednotlivá čísla Kč 2.50

S čistým papírem na poznámky Kč 3.— Ročně Kč 12.—

Vlastním nákladem vydává ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ, Střední 10

Sabbath-School-Lessons bohemian, First Quarter 1939.

Printed in Czechoslovakia

Původ života a jeho zachování

Bůh stvořil všechno **Původce života**

1. Kdo jest původcem života? Skt. 17, 25; Jan 5, 26

Věda nemůže vysvětlit tajemství života. „V Kristus jest původní život, od nikoho nepropůjčený.“ (Desire of A. 530)

2. Jak člověk původně obdržel život? 1. Mojž. 1, 26. 27; 2, 7; Jan, 1, 1—4

„Ve stvoření člověka zjeveno bylo působení osobního Boha. Když Bůh učinil člověka k obrazu svému, byla lidská postava dokonalá, ale bez života. Bůh potom vdechl dýchání života do oné postavy a člověk byl živou, rozumem obdařenou bytostí. Všecky části lidského ústrojí uvedeny byly v činnost. Srdce, nervy, jazyk, ruce, nohy, smysle, duchovní schopnosti, všechno začalo pracovat a bylo v činnosti podle pevného zákona. Člověk byl duší živou. Skrze slovo, Krista, stvořil Bůh člověka a propůjčil mu rozum i moc.“ (Fußspuren 421)

Život tělesný

3. Jak je stvoření zajištěno a v chodu udržováno? Kol. 1, 17; Neh. 9, 6; Izai. 40, 26

Tak zvanými zákony přírodními vyrozumíváme prostě způsob, jak Bůh své stvoření řídí. Běh těles nebeských jest předivným zjevením moci Boží a přesných pravidel (čili zákonů), které On vše řídí.

4. Jak tělesný život jest udržován? 1. Mojž. 1, 29; Ž. 104, 14; Skt. 17, 25. 28

„V Bohu žijeme, hýbeme se i trváme. Tlukot srdce i tepny, každý nerv a sval lidského ústrojí jest v činnosti udržován mocí Boží.“ (Fußspuren 423)

5. Jak musíme býti nápomocni při udržování našeho těla? Kaz. 10, 17; Přís. 23, 29. 30

Naš tělesný život ovládán jest zákony, a jako rozumem a svobodnou vůlí obdařené bytosti, musíme býti Bohu nápomocni při udržování života. „Cožkoli by člověk rozsíval, bude také sklízeti“; to jest pravdou ve smyslu duchovním i těles-

ném. Máme jisti, což dobrého jest. (Izai. 55, 2) a ve všem býti střídmi.

6. Jak se máme chovati k zákonům našeho bytí? 1. Kor. 6, 19. 20.

„Bůh od nás žádá, abychom všechny své schopnosti uchovávali v nejlepším stavu, bychom našemu Stvořiteli mohli sloužiti tak, jak by mu to bylo milé.“ (Patr. 361)

„Bůh nezměnil a nezmění soustavu našeho těla; abychom přestoupiti mohli některý zákon, aniž bychom nepocítili následky jeho přestoupení . . . Když lidé následují svých náklonností a žádostí, přestupují zákon života i zdraví. Kdyby uposlechli svého svědomí, museli by se zásadně ovládati v jídle i odívání, místo hověti svým náklonnostem, módě a choutkám.“ (Heal. Living 28)

7. Proč Bůh daroval život svému stvoření? Efez. 2, 7. 10; Izai. 43, 7

„Veliký cíl, uložený v radě Boží, záleží v tom, zkoušeti lidi a dáti jim možnost k rozvinutí osobité povahy. On zkouší, zdali příkázání jeho chtějí ostříhati čili nic. Dobrými skutky nelze si koupiti lásku Boží, ale ony svědčí o tom, že láska Boží jest v nás. Jestliže svou vůli oddáme Bohu, nebudeme pracovati proto, abychom si lásku Boží zasloužili. Jeho láska přijata bude jako dobrovolný dar a proniknutí jsouce touto láskou, s radostí uposlechneme jeho příkázání.“ (Gleichnisse 281)

8. Kolik lidí nevyhovělo přání Božímu? Řím. 5, 12; 3, 23

Vykoupení člověka

9. Co učinil Bůh, aby člověk znovu mohl dosíci života? 2. Tim. 1, 10; Mat. 19, 17; Zjev. 22, 14

„Náš život přichází od Ježíše. V Něm jest život původní, nikoli propůjčený. V nás jest potůček ze zdroje života. V Něm jest zdroj žití. Náš život jest něco, co nám bylo uděleno a nám Dárce zase může vzíti.“ (Medic. Min. 7)

10. Jak je to umožněno? Řím. 6, 23b; 1. Jan. 5, 12

11. Jak Kristus vykonal naše vykoupení? Izai. 53, 4—6. 12; 1. Petr. 1, 18. 19

12. Co je zahrnuto v našem vykoupení? 1. Tes. 5, 23;

Fil. 3, 20. 21

„Také křesťanům jest přikázáno, aby vydávali těla svá v obět živou, svatou, Bohu libou. K tomu musejí býti všechny jejich síly udrženy v nejlepším stavu. Všecko, co zeslabuje sílu tělesnou nebo duchovní, činí člověka neschopného k službě svému Stvořiteli . . . Člověk, jehož tělo jest chrámem Ducha svatého, nenechá se zotročit špatným zvykem. Jeho síly náležejí Kristu, který jej vykoupil svou krví . . . Ve světle slova Božího jsme oprávněni říci, že posvěcení, které nepřivádí člověka k tomu, aby se úplně zřekl hříšného úsilí a uspokojení světa, není pravé.“ (Gros. Kampf 564.)

2. úkol — 14. ledna 1939 — Z. s. 16.23

Lékařský misionář

Nutná reforma

1. Co jest účelem zdravotní reformy? 2. Kor. 7, 1

Při vyučování zásad zdravotních mějme na zřeteli, že účelem reformy jest zabezpečiti nejvyšší rozvoj těla, duše i ducha. Ukažte, že zákony přírodní, kteréž jsou zákony Božími, slouží k našemu dobrému, že uposlechnutí jich jest štěstím v tomto životě a přípravou pro život v budoucnu.“ (Fußspuren 150)

2. Co jest základem reformy zdravotní? Gal. 5, 22—24;

Rím. 12, 1

„Pokrok reformy závisí na jasném poznání základu pravdy. Zatím co na jedné straně hrozí nebezpečí úzkoprsého mudrování a přísnosti, jest na druhé straně nebezpečí bezstarostné volnosti. Základem trvalé reformace jest zákon Boží. Jasně a určitě bychom měli ukázat nezbytnost poslušnosti tohoto zákona. Tyto základy musí býti lidu předloženy. Ony jsou tak věčné a neúprosné, jako Bůh.

Jedním z nejžalostnějších následků prvního odpadnutí bylo, že člověk pozbyl moci ovládati sebe. Pokrok může nastati jenom tehdy, když tato moc je znovu získána.“ (Fußspuren 132)

3. Co bylo podstatnou částí učení Kristova? Mat. 4, 23. 24

„Dílo Spasitelovo nebylo omezeno na čas a místo; jeho soucitnost neznala mezí. Jeho dílo uzdravování a poučování bylo tak veliké, že v Palestině nebylo dost veliké místností, která by pojala všechny, kteří se kolem Něho tísnil. Na zelených svazích hor v Galilei, na ulicích, na břehu jezera, ve školách a všude, kdekoli k Němu přinášeni byli nemocní, tam byla jeho nemocnice. V každém městě i vesnici, kudy se ubíral, vzkládal ruce na trpící. Všude, kde srdce připravena byla pro jeho poselství, těšil je ujištěním lásky svého Otce nebeského. Celý den sloužil těm, kteří k Němu přicházeli; večer se věnoval těm, kteří po celý den pracovali, aby vydělali pro svou rodinu.“ (Fußspuren 19)

4. Jak Spasitel v podoběnství ukázal právě náboženství proti jeho pouhému zdání? Luk. 10, 30—37.

„Život Kristův byl náboženstvím, kde není rozdílů, kde Židé i pohané, svobodní i služebníci spojeni jsou bratrstvím, všichni rovni před Bohem. Jeho počínání si nebylo ovládnuto moudrostí tohoto světa. Nečinil rozdílů mezi sousedem a cizincem. Skláněl se ke každému, kdo žíznil po vodě živé.

5. Co svět nejvíce potřebuje? Luk. 4, 18, 19; Mat. 11, 28—30

„Svět potřebuje nyní to, co před devatenáctistý lety zjevení Kristovo“ E. G. W.

Pravý reformátor

6. Jak se má křesťan chovati k zákonům zdraví? 1. Kor. 10, 31; 14, 17. 18. 21

„Místo aby na zákony zdraví pohlížel jako na oběť a zapření sebe, bude v nich vidět to, co ve skutečnosti jsou, neocenitelné požehnání.“ (Fußspuren 151)

7. Jak mají býti činní následovníci Kristovi? Izal. 58, 6. 7

„Každý sbor měl by býti výchovnou školou pro křesťanské pracovníky. Členové mají býti poučeni, jak dávati biblické hodiny, vésti sobotní školu i vyučovati, jak nejlépe pomáhati chudým, pečovati o nemocné a jak pracovati pro neobrácené. Měli by býti zřízeny školy, kde by se vyučovalo zdravot-

nictví, kuchařství a rozličným odvčtvím křesfanské pomoci. Nemělo by tomu být jenom vyučováo, ale za vedení zkušenného učitele také prakticky ukázáno." (Fußspuren 153)

8. Jaké budou výsledky takového sloužení jiným? Izai. 58, 8—11

„Ti, kdož konati budou takovéto dílo, budou požehnáním nejenom jiným, ale také sami sobě.“ (Fußspuren 152)

9. Co jest znamením pravé reformace? Řim. 14, 13; Fil. 4, 18

„Ze všech lidí na světě měli by naši pracovníci býti nejnezištnější, nejprívětivější a nejzdvořilejší. V jejich životě má býti zjevená pravá dobrota a nezištné činy.“ (Fußspuren 161)

Následujeme příkladu našeho Pána

10. Čím jest nemoudré blíženi se k jiným zmařeno nebo zmírněno? Kol. 4, 6

„Mnozí chtějí napravití životní chyby jiných tím, že útočí proti jejich převráceným zvykům. Jdou k těm, o nichž se domnívají, že bloudí a poukazují na škody, ale nesnaží se opravdově a správně poukázati na pravé zásady. Takovým počínáním si nedosahují toho, čeho si přáli. Když jiné chceme napomínati, podporujeme je často v jejich odboji a způsobíme více škody než užitku. Nepozorujte jiné proto, abyste jim mohli poukazovati na jejich chyby. Učte příkladem. Váš život svědčiti má o posvěcujícím a zušlechťujícím vlivu pravdy.“ (Test. VI. 336)

11. Kdo nám dal příklad, jak bychom se měli chovati ke všem lidem? Efez. 4, 32

„Odpustit největšímu hříšníku jest jeho slávou. . . Zlatý řetěz své milosti spouští ku padlému lidstvu, vyzdvihuje je z hlýchů a povyšuje.“ (Fußspuren 165)

„Nikdy nevyjádřil slova, z nichž by bylo možno usuzovati, že jeho cit je raněn anebo uražen.“

12. Jak se máme chovati ku přestupníkům? Mat. 6, 14; 18, 21. 22. 35

„Otevřte Bibli před pokoušenými a zápasícími a vždy znovu jim předčítejte zaslíbení Boží. Tato zaslíbení budou jim listím se stromu života.“ (Fußspuren 173)

„Mohou znovu padnouti, ale neustávejte ve svém úsilí.“

13. Jaká slova povzbuzující jsou nám všem dána? Jan 15, 7; Ž. 37, 3—7

3. úkol — 21. ledna 1939 — Z. s. 16.34

Nemoc, její původ a správné léčení

Nemoc, působí na tělo i duši

1. Jaký jest vlastní vztah hříchu k nemoci? Řím. 8, 18—22

„Tisícové trpí nyní tělesnou nemocí a jako ten šlakem poražený touží po poselství: Odpouštějí se tobě hříchové tvoji. Hřích jest příčinou jejich nemoci. Nenaйдou uspokojení, dokud nepřijdou k Lékaři duší. Pokoj, který udílí jenom On, zhlojil by nemoc ducha a vrátil by zdraví tělesné.“ (Fußspuren 79)

„Kdo přijímá slovo Boží, nikdo neunikne těžkostem a zkouškám; ale když přijde soužení, neocne se pravý křesťan v nepokoji, nedůvěře nebo v zoufalství. I když nemůže viděti konec svých těžkostí anebo poznati úmysl Boží s ním, nezamítne své doufání, ale, pamětliv jsa lásky a milosti Páně, svou péči uvrhne na Něho a s trpělivostí čekati bude svého spasení.

Bojem posílen bude duchovní život. Zkoušky, v nichž jsme dobře ostáli, rozvinou stálost povahy mravní a vzácné ctnosti duchovní. Dokonalé ovoce víry, tichosti a lásky dozrává často nejlépe v bouři a temnotě.“ (Gleichnis 59)

2. Proč hmotné i duchovní blaho zahrnuto jest v péči o tělo? 1. Kor. 6, 19. 20; 3, 16. 17

„Tělo jest jediným prostředkem skrze něž duch i duše rozvíjí se ke vzdělání osobité povahy . . . Síla rozumu, posvěcena božskou milostí, ovládati má náš život.“ (Fußspuren 132)

Uzdravení vírou

3. Uveď příklady uzdravení vírou. Mat. 9, 20—22

4. Co musí přijíti po uzdravení vírou? Mar. 5, 19. 20

„To mělo býti naučením lidu, učedníkům i ženě. Zarmoucené chtěl Kristus naplniti nadějí. Chtěl ukázati, že víra to byla, která způsobila uzdravení. Důvěra ženy neměla býti pominuta. Její vděčným vyznáním měl býti Bůh oslaven.“ (Fußsp. 62)

5. Jak je ukázán rozdíl mezi dotknutím náhodou a vírou?
V. 30. 31

6. Co přikázal Spasitel setníkovi, prosícím o pomoc?
Mat. 8, 10. 13

7. Jaká prosba malomocného přivedla mu uzdravení?
V. 2. 3

Vydání svědectví

8. Co se mělo zjevit v životě uzdraveného božskou mocí?
Z Luk. 7, 40—48; 8, 38. 39

„Evangelium nemá býti předkládáno jako neživá nauka, ale jako život dávající moc, která mění život. Bůh chce, aby jeho služebníci o tom svědčili, a jeho milostí aby se dostalo lidem povahy, podobné Spasitelově a těšiti se mohli z ujištění jeho veliké lásky.“ (Fußsp. 101)

9. Co mají býti ti, kdož znají Boha? Izai. 43, 10—13

„Kdo se stal dítkem Božím, má se pokládati za článek řetězu, který je spuštěn k zachránění světa.“ — „Měli bychom sytiti hladovějící, odívati nahé a potěšovati nemocné a zarmoucené; sloužiti zoufalým a naděje dodávati těm, kteří ji nemají.“ (Fußsp. 107)

10. Jaké známky pravého lékaře zjevil Kristus? Luk. 9, 11

Spasitel byl pozorný k bídě a přání pomoci (Mar. 2, 5. 17) skromný při sloužení (Mar. 5, 43); soucitný, ochotný, na modlitbách ustavičný. (Mar. 1, 41. 34. 35)

„Jestliže lékař zná svou odpovědnost, oznámí nemocnému příčinu jeho utrpení.“ (E. G. W.)

4. úkol — 28. ledna 1939 — Z. s. 16.45

Boží obmyšlená práva člověka

Boží úmysl pro časný život člověka

1. Co přikázal Bůh k vyřešení společenských otázek v Izraeli? 5. Mojž. 15, 7—11; 24, 17. 19—21

„Podle úmyslu Božího s Izraelem měla každá rodina domov na venkově, s dostatečným pozemkem k obdělávání. Tak bylo pečováno o činný, samostatně se udržující život. Lidé nemohli vymysleti nikdy nic lepšího. Že svět uchýlil se od

tohoto zřízení, přispělo to velikou měrou k tomu, že nyní je tolik bídy a zkázy." (Fußsp. 187)

2. Jaký život obmýšlel Bůh pro člověka? Ezech. 34, 13, 25—28

„Obdělávání země — zaměstnání, jaké Bůh dal člověku v ráji — skytá tisícům možnost k získání své obživy. — Kdyby chudí, kteří stísněni bydlí v městech, mohli na venku nalézt domov, získali by nejenom svou obživu, ale našli by také zdraví a spokojenost, kterou dosud neznají." (Fußsp. 192. 194)

3. Jak jsme napomínáni ku pili a k praktické práci? Přís. 6, 6—11

„Křesťané na venku mohou konati opravdovou práci misijní, když chudým pomohou nalézt na venkově domov a poučí je, jak obdělávati půdu a učiniti plodnou. Učte je používat hospodářské nástroje, pěstovati rozličné plodiny a štěpovati ovocné zahrady... Ukažte jim, co země může dáti, když je správně obdělána." (197)

K znázornění, kolik píce, schopností a neunavné práce jest zapotřebí k založení domova, k získání živobytí a k obšťastnění rodiny, poukazuje Písno na mravence. „Je potřebí misijních rodin, aby se tu a tam usadili. Venkované, obchodníci a řemeslníci měli by jíti na venek a zřízovati tam prosté domy a pomáhati i svým sousedům... Chudým můžeme často nejlépe prospěti tím, že je něčemu naučíme. (Fußsp. 198)

Povinnost křesťana k chudým, nemocným a starým

4. Jak máme zacházeti s chudými? 3. Mojž. 19, 9. 10; 25, 35; Gal. 2, 10

„Chudým můžeme dáti, ale tím jim uškoditi, učíce je tak závislosti. Takovéto dávání podporuje sobectví a bezmocnost; někdy to vede k lenosti, marnivosti a nestřídmosti. Nikdo nemá práva spoléhati na jiné, když si sám vydobýti může své živobytí. Přísloví: „Svět je mi dlužen živobytí“, obsahuje v sobě zrnko nepravdy, klamu a násilí. Svět nikomu nedluhuje živobytí, kdo jest schopen pracovati a může si vydělati. . . . Ukažte jim, že náboženství Bible nečiní z lidí lenochy. . . . Kdo může pracovati, ať si nikdy nemyslí, že může zadarmo

očekávati pokrm, oděv a obydlí. . . . Podporujte každé úsilí k samostatnosti.“ (Fußsp. 181. 198)

5. Jakým podobenstvím z přírody Pán učí lidi? Izai. 28, 23—29; Mar. 4, 26—29

„Předností všech jest, aby ve svém denním životě, ve svých mravech i zvycích dali světu důkaz, co evangelium učiniti může pro toho, kdo je poslouchá. Kristus přišel na tento svět, aby nám dal příklad toho, co můžeme býti. Očekává, že jeho následovníci ve všem dají správný příklad. Přeje si, aby božský vánek spatřován byl i ve věcech vnějších.“ (Fußsp. 199)

6. Co lze vykonati pro zestárlé a jiné? Jak. 1, 27; Gal. 6, 10; 5. Mojž. 24, 17

„Kristus dal své církvi povinnost, aby pečovala o své chudé členy.“ —

„Mnohá ovdovělá matka statečně bojuje se svými dětmi a nese dvojí břímě. Často pracuje nad své síly, aby dívky mohla míti u sebe a o ně pečovati. Má málo času k jejich vychování i poučování, má málo možnosti zpříjemniti jim život. Ona potřebuje povzbuzení a skutečně pomoci.“ (Fußsp. 207)

▲ Naše odpovědnost k našim, k sirotkům a bohatým

7. Jakou odpovědnost má rodina k svým členům? 1. Tim. 5, 4. 8; 2. Tes. 3, 8—13

„Všichni členové rodiny mají to pokládati za svou přednost, sloužiti svým příbuzným, pokud je jim to možné. Nemohou-li tak činiti, připadá to církvi, iakožto její přednost i povinnost.“ (Fußsp. 203)

8. Jaké naučení jest dáno o vdovách a sirotcích? Izai. 1, 17; 5. Mojž. 24, 17—22

9. Jaké naučení je dáno o bohatých? Jer. 9, 23. 24; 1. Tim. 6, 6—11

„Tisíce bohatých kleslo v hrob, aniž by byli varováni. I když se zdají lhostejní, přece mnozí z nich dbali o svou duši. . . . Mnozí touží po něčem, co by jejich jednotvárnému a neužitečnému životu učinilo konec.“ (Fußsp. 214)

Služba nemocným

Část křesťanské činnosti lásky

1. Jak je zdůrazňována povinnost křesťanů, navštěvovati nemocné? Mat. 25, 35—40

Ačkoli navštěvování nemocných jest znamením lásky křesťanské a má býti konáno, kde okolnosti to dovolují, přece jsou případy, kde návštěvy nejsou možné, jak vysvětluje z následujícího:

„Je to nesprávná přívětivost, špatná zdvořilost, nemocné mnoho navštěvovati. Těžce nemocní nemají býti navštěvováni. Vzrušení při návštěvě zeslabuje nemocného, který nejvíce potřebuje klid. — Pro zotavujícího se nemocného nebo postiženého vleklou nemocí, je to často radostí a požehnáním, když ví, že se na něho přátelsky vzpomíná; a tato vzpomínka, projevená vlnitým dopisem nebo malým dárkem, jest účelnější než osobní návštěva.“ (Fußsp. 226)

2. Čeho zvláště můžeme použiti při zotavování se nemocného? Přík. 4, 20—22

Písmo svaté nám radí, abychom byli poslušni naučení, která jsme od Boha obdrželi. Pán dal Izraeli naučení pro jejich blaho duchovní i tělesné. Také nynější církev Kristova dostala zvláštní radu:

„Čistý vzduch, svit slunce, střídmost, klid, pohyb, správná strava, používání vody, důvěra v Boží moc — to jsou právě prostředky léčivé. Každý by měl znáti přírodní prostředky léčebné a věděti, jak je používat. Je dobré znáti zásady ošetřování nemocných a míti praktické vzdělání, abychom toho dovedli použiti.“ (Fußsp. 129)

Spojuj duchovní pomoc s tělesnou

3. Jaká duchovní pomoc má býti udílěna? Mat. 9, 1—8

Když Kristus sloužil lidem, pomáhal tělesně i duchovně. Tak si mají počínati i jeho služebníci. Čteme:

„V žádném jiném odvětví díla nemá pravda tak jasně zářiti, jako v lékařské misii. Každý pravý misionář lékařský má lék pro duši hříchem nemocnou, jakož i pro nemocné tělo.

Vírou v Krista má býti činný jako posel milosti. Používaje prostých léků, jak je Bůh určil pro trpící, má mluvit o moci Kristově a tak léčiti duši." (Medic. Min. 39)

4. Jak má býti spojeno duchovní uzdravení s tělesným?

Luk. 5, 18—26

„Každé uzdravení použil Kristus jako příležitost, aby do srdce i duše vštípl božské zásady. To byl účel jeho práce. Udílel časná požehnání, aby srdce získal pro přijetí evangelia.“ (Fußsp. 22)

Bůh a nemoci lidstva

5. Co můžeme zakusit, když přijde nemoc a naše síly mizí? Ž. 107, 18—21

„Zdraví lidé často zapomínají na předivnou milost, které se jim dostává den ze dne a rok po roce a nejsou za to Bohu vděční. Když pak onemocní, vzpomínají si na Boha. Když lidská síla mizí, pocítují lidé potřebu pomoci Boží, a milostivý Bůh neodvrací ke od nikoho, kdo v upřímnosti k Němu přijde.“ (Fußsp. 229)

6. Jak Bůh denně zjevuje svou léčivou moc? Ž. 103, 3. 4;

41, 4. 5

Bůh ustavičně působí svou mocí v přírodě, aby nás zachoval při životu. Jestliže některá část těla jest zraněna, nastává ihned uzdravování, síly přírodní začnou působit k získání zdraví, ale to jest působení mocí Boží. Všecka moc životodárná přichází od Něho. Uzdraví-li se někdo z nemoci, je to působením Božím.“ (Fußsp. 112)

7. Co je také potřebí, když se prosí za uzdravení nemocného? Mar. 5, 34

„Boží slovo obsahuje určitá naučení, jak se máme zvláště modlit za uzdravení nemocného. Ale takováto modlitba jest něco velmi vážného a měla by býti dobře rozmyšlena. V mnohých případech, kde se prosí o uzdravení nemocného, je opovržlivostí to, co se nazývá vírou.“ (Fußsp. 231)

8. Jaké jsou podmínky k vyslyšení modlitby? Jak. 5, 15. 16; 1. Jan. 1, 9

„Hříchy rázu soukromého buďtež vyznány Kristu, jedinému prostředníku mezi Bohem a člověkem. — Každý zjevný hřích má býti veřejně vyznán. Neprávo, jehož se někdo na

bližním dopustil, má s ním býti uvedeno do pořádku.“ (Fußsp. 232)

9. Co je příčinou mnohých nemocí? 5. Mojž. 28, 58—62

„Mnozí sobě přivozují nemoc uspokojováním sebc. Nežili ve shodě se zákony přírodními nebo podle zásad přísné čistoty. Jiní nedbali zákonů zdravotních v jídle a pití, v odívání a práci. Příčinou slabosti těla a ducha jest často nějaká neřest. Kdyby tyto osoby byly zdravé, pokračovali by ve svém přestupování zákonů. Kdyby Bůh učinil div a těmto osobám daroval zdraví, bylo by to jenom povzbuzováním jich k hříchu.“ (Fußsp. 231)

Podle jeho vůle

**10. Proč modlitby dítky Božího mají se vyznačovati po-
drobením se vůlí Boží? Řím. 8, 26; Luk. 22, 42**

„Nevíme, zda žádané požehnání je tím nejlepším či není. Proto by naše modlitby měly býti provázeny touto myšlenkou: Pane, Ty znáš každý taj duše, ty znáš tuto osobu. Spasitel, její přimluvce, dal za ni svůj život; jeho láska k ní jest větší než naše. Jestliže je to ke cti tvé a k dobru nemocnému, prosíme ve jménu Spasitelově, uzdrav ji. Není-li to tvá vůle, aby byla uzdravena, prosíme, aby ji tvá milost potěšovala a tvá přítomnost podpirala v její utrpení.“ (Fußsp. 233)

**11. Proč to nemá býti pokládáno za nedostatek víry, když
modlitba za uzdravení nemocného není vyslyšena? Zjev.
14, 13; Jak. 1, 17**

„Bůh svou mocí působí k uzdravení nemocného, ale ne všichni nemocní jsou uzdraveni. Mnozí jsou uloženi k odpočinku. — Naše přání a zájmy zaniknouti mají v jeho vůli. Tyto zkušenosti, jimiž je zkoušena víra, slouží k tomu nejlepšímu. Tím bývá zjeveno, zda naše víra jest opravdová, založena na slově Božím, nebo závisí-li na okolnostech, a proto jest nejistá a mění se. Zkušením jest víra posílena. Pomyšlíme-li na to, že Písmo svaté obsahuje vzácná zaslíbení pro toho, kdo očekává na Pána, musíme dopustit, aby trpělivost měla dokonalý skutek.“ (Fußsp. 235)

*božstvem jeho mrtví k životu Pánem umírájí a tudíž
jím aby odčinili*

Ždravotní zásady

Hlavní požadavky zdraví

1. Jaké byly následky přestoupení člověka? Řím. 6, 23a

(Neposlušenství člověkovu přivodilo smrt.) To nám jasně ukazuje, že všeobecným účelem lidsva před smrti bude nemoc a utrpení. Protože Boží kletba spočinula na zemi a všechny stvořené věci postiženy byly zármutkem, mohl apoštol říci: „Odplata za hřích jest smrt.“ Zrovna tak pravdivý jest výrok: „Nemoc nepřichází bez příčiny. Nedbáním zákonů ždravotních cesta byla otevřena a nemoc pozvána.“ — „Většina však trpí příčinou vlastních převráceností. Nedbají ždravotních zásad v jídle, pití, v odívání se a v práci.“ (Fušp. 238)

2. Co jest žádoucnu k dobrému zdraví? Kaz. 5, 12

Kdo pracuje, stráví svůj pokrm, klidně spí a udržuje své zdraví; bohatý, který se tělesně nenamáhá, trpívá špatným zažíváním, nespavostí a jinými neduhy. Jest praveno: „Bůh nás obdařil určitou silou životní. . . . Jestliže si tuto životní sílu bedlivě střežíme a jemné ústrojí těla uchováme v pořádku, zůstaneme zdraví.“ (Fušp. 238)

3. Jak pro své zdraví působiti může ten, kdo věří Bohu?

Izai. 40, 28—31; 32, 17. 18

„Spokojenost a jasná mysl jsou ždravím tělu a silou duši. Nic nepodporuje tak nemoc, jako sklíčenost, záduščivost a zasmušilost.“ (Test. I. 702)

Léky přírodní

4. Jak lze použití vody? 2. Mojž. 23, 25; 1. Mojž. 21, 14—19, k zachování života; 2. Král. 5, 10—14, k očištění

Voda byla vždy účinným prostředkem k zachování života. V mnohých zemích starověku byl život zabezpečen, když byl chléb a voda. O spravedlivém Písmo praví: „Chléb jemu dán bude, vody jeho stále budou“, i v soužení. Obmytím vodou je také znázorněno očištění.

„V zdraví i v nemoci jest voda největším požehnáním nebeským. Správné používání jí, slouží k zdraví. Voda jest

nápoj daný od Boha k utišení žízně člověka i zvířat. Pij hojně, ona podporuje tělo k odporování nemoci. Vnější používání vody jest nejpřirozenějším a nejlepším prostředkem k upravení oběhu krve.“ (Fußsp. 241)

„Pro tělesné i duchovní zdraví jest potřebí největší čistoty. Pokožkou jsou ustavičně z těla vylučovány nečistoty. Jestliže tělo není častěji omyto, potnice se snadno ucpou a nečistoty, které potom nemohou býti vylučovány, jsou břemenem ostatním ústrojím vylučovacím.“ (Fußsp. 280)

5. Pokud lze pohyb pokládati za nutný pro zdraví? 1.

Mojž. 3, 19 *... a nebyl v něm žádná nemoc.*

Bůh věděl, že k zachování zdraví potřebuje člověk tělesnou námahu. Ačkoli zlořečenstvím hříchu byla mu práce ztížena, přece mu byla požehnáním a prodloužením života.

„Nečinnost bývá příčinou nemoci. Pohyb a cvičení podporuje a upravuje oběh krve. V nemoci krev správně neproudí a nenástávají změny, které jsou nutné pro život a zdraví. Také pokožka není v správné činnosti. Nečistoty nejsou vylučovány, jako tomu je, když oběh krve zrychlován jest pohybem nebo cvičením, když pokožka jest v dobrém stavu a plíce naplňovány čistým vzduchem. Vylučovací ústrojí pracují s velkou námahou a nastává onemocnění.“ — „Pohyb ve volné přírodě jest nejlepší. Měl by být řízen tak, aby zeslabená ústrojí tím byla posílena. Práce rukou nikdy nemá býti snížena na pouhé plahočení.“ (Fußsp. 242)

6. Čím jest podporován správný oběh krve?

„K zachování dobrého zdraví, musíme míti dobrou krev, neboť krev jest proud života. On nahrazuje spotřebované a živí tělo. Je-li opatřován správnou potravou, očišťován a obživován čistým vzduchem, dává život a sílu. Čím dokonalejší jest oběh krevní, tím lépe je tato práce vykonávána.

Při každém úderu srdce měla by krev rychle a lehce jíti do všech částí těla. Jejím proudění nemělo by býti zbraňováno těsným oděvem, pasem nebo nedostatečným oděním některého údu. — Abychom měli dobrou krev, musíme správně dýchat. Hlubokým vdechováním čistého vzduchu, čímž plíce naplněny jsou kyslíkem, jest krev čištěna. Dává krvi jasnou barvu a život dávající proud vysílá do celého těla. Takové

dýchání utiňuje nervstvo, povzbuzuje chuť, pomáhá lepšímu zažívání, působí zdravý a osvěžující spánek.“ (Fußsp. 275. 276)

7. Jaká rada jest nám dána o našich příbýtcích?

„Při stavbě domu má býti zvláště dbáno o dobré větrání a hojnost světla slunečního. Ložnice mají býti zřízeny tak, aby ve dne i v noci proudil vzduch. Za ložnici nehodí se místnost, která denně nemůže býti otevřena pro vzduch a svit slunce.

Mnozí pečlivě dbají a své rostliny a květiny, aby místnost, kde jsou, byla slunná, neboť bez tepla, vzduchu a slunce, nemůže se jim dařiti. Když takovéto podmínky jsou žádoucí pro rostliny, čím více je toho potřebí pro zdraví naše vlastní, našich rodin i přátel.“ (Fußsp. 278)

Pravý zdroj uzdravení

8. Odkud je uzdravení, je-li dosaženo ošetřením nebo modlitbou anebo působením obého? Ž. 30, 3. 4; 103, 2—4

9. Co jest povinností a předností po uzdravení těla? Luk. 17, 12—19

„Mnozí se domnívali, že Bůh je uchrání nemoci, jelikož Jej o to prosili. Bůh však nedbal jejich proseb, protože jejich víra skutkem nebyla dokonalá. Bůh neučiní div, aby nemoci uchránil ty, kteří nedbají sebe, ale přestupují zákon zdravotní a nesnaží se nemoci zabrániti. Jestliže my učiníme vše, co můžeme, abychom zůstali zdraví, smíme očekávat požehnané výsledky; můžeme také u víře Pána prosit, aby požehnal naše úsilí o zachování zdraví. Naše modlitby On potom vyslyší, když jeho jméno bude tím oslaveno. Každý má vědět, že má něco vykonat. Bůh nebude předivně působiti k zachování zdraví těch, kteří lehkomyšlným nedbáním zákonů zdravotních přivozují si nemoc.“ (Medic. Min. 13)

7. úkol — 18. února 1939 — Z. s. 17.21

Pokrm a zdraví

Určení potravy pro člověka

1. K čemu má sloužit pokrm? Kaz. 10, 17

„Naše tělo budováno jest pokrmy, které požíváme. Tkaniva těla se ustavičně opotřebovávají; využití ústrojí nahrazováno jest opět potravou. Každé ústrojí těla požaduje své. Je to

předivný výkon, jímž jest potrava proměňována v krev, která pak vyživuje všechny části těla.“ (Fußsp. 297)

2. Jaký pokrm původně dal Bůh člověku? 1. Mojž. 2, 16; 1, 29

Lidské tělo složeno jest z prvků, které jsou ve vzduchu, zemi a vodě. Bůh způsobil, že přijímáním těchto prvků jest život udržován. On také dále způsobil, že tyto prvky rostlinstvem jsou tak proměňovány, že je člověk v sebe může přijmouti. Jimi je udržován vzrůst i život.

„K uspokojení nezkažené chuti opatřil Bůh člověka hojně pokrmy. Dal mu hojně chutných plodin. Ovoce, obiliny a zelenina, prostě připraveny, bez nějakého koření, s použitím mléka a smetany. jest nejlepší stravou.“ (Christ. Temp. a. Bible Hygiene 47)

3. Co později bylo přidáno a proč? 1. Mojž. 9, 3. 4; 3, 18

„Abychom věděli, co jest nejlepším pokrmem, musíme uvážití původní úmysl Boží. On, který stvořil člověka a zná jeho potřeby, určil Adamovi pokrm. „Aj, dal jsem vám všelikou bylinu vydávající síme. . . . a všeliké stromové, na němž jest ovoce, nesoucí síme. To bude vám za pokrm.“ Když byl vyhnán z ráje, aby obdělával zemi, na niž spočinula kletba hříchu, bylo mu dovoleno „jísti byliny polní.“ (Fußsp. 295)

„Když Noe viděl mocné dravce, vycházející s ním z korábu, obával se, že by mohli roztrhati jeho rodinu. Ale Pán poslal svému služebníkově anděla s ujišťujícím poselstvím: „Strach váš a hrůza vaše buď na všeliký živočich země, a na všechno ptactvo nebeské, se vším, co se hýbe na zemi a se všemi rybami mořskými; v ruce vaše dány jsou.“ Před tím nebylo člověku dovoleno požívatí pokrmy masité. Pán chtěl, aby lidské pokolení cele bylo živo z plodin země; ale nyní, když všeliké rostlinstvo na zemi bylo zničeno, dovolil jisti maso čistých zvířat, která byla uchována v korábě.“ (Patr. a pror. 99)

4. Jak hojně opatřil Bůh člověka pokrmy? Ž. 145, 15. 16

Vůdčí zásady při volbě potravy

5. Jakou zásadou má se řídit člověk při volbě potravy?

1. Kor. 9, 24—27

Dítko Boží má býti vedeno zásadami pravé střídmosti. Usilujeme, abychom byli schopni vejíti do království Božího. Proto se musíme cvičiti střídmosti ve všem. Musíme znáti, co jest dobré pro naše tělesné i duchovní blaho.

„Ale ne všechny pokrmy, které sami o sobě jsou zdravé, jsou za všech okolností pro nás vhodné. Při volbě pokrmů máme býti opatrní. Pokrmy mají býti vhodné pro dobu roční, pro podnebí, v němž žijeme i pro naše zaměstnání. Pokrmy, vhodné pro jednu roční dobu nebo pro jedno podnebí, nejsou pro druhé. Rozličné pokrmy jsou vhodné pro rozličné zaměstnání. Kdo vykonává těžkou práci tělesnou, nemůže míti takové pokrmy, jako ten, kdo při svém zaměstnání sedí. Bůh nám dal hojnost pokrmů, a každý by měl voliti to, co se pro něho osvědčilo jako nejlepší.“ (Fußsp. 300)

6. Jaké zlé následky jsou z přesycení? 5. Mojž. 32, 15;

Ezech. 16, 49

„Při hojně prostřeném stole jedí lidé obyčejně více než mohou strávit. Přeplněný žaludek nemůže svou práci správně vykonávat. Následkem toho nervstvo jest zemdleno a mozek nemůže dobře pracovat. Převrácenou sestavou pokrmů jsou způsobovány poruchy; nastává kvašení, krev jest zkažena a mysl zmatena.

Jisti příliš mnoho anebo mnoho rozličných jídel najednou, způsobuje obyčejně katar žaludku. Citlivé ústrojí zaživací jest těžce poškozeno. Mnoho požitých pokrmů anebo převráceně připravených, vykonává své zhoubné dílo. Následek toho jest utrpení a nemoc.“ (Test. VII. 257)

7. Jaké naučení bylo nám dáno o pravidelném jedění?

„Pravidelnost v jídle jest velmi důležitá. Pro každé jídlo má býti určena přesná doba. Tu by se měl každý najísti a potom nepožívat nic, až přijde zase doba k jídlu. Mnozí jedí, kdy toho není potřebí, nepravidelně i mezi dobou k jídlu, jelikož nemají dostatek silné vůle k odporování náklonnosti. Někteří při cestování jedí kdykoli dostanou co k jídlu. To je velmi škodlivé. Kdyby ti, kdož cestují, jedli pravidelně a výživné pokrmy, nepocítovali by únavu, aniž by onemocněli.“ (Fußsp. 307) „Zaživací ústrojí potřebuje klid. Mezi jednotlivými jídly mělo by uplynouti 5—6 hodin.“ (F. 310)

8. Co jest praveno o přípravě pokrmu na sobotu? 2. Mojž. 16, 23

„Na sobotu nemáme připravovati více pokrmů než na jiný den. Spíše by jich mělo býti méně a prostší, aby rozum byl jasný k chápání duchovních věcí. Můžeme slyšeti vzácná slova, ale není jich dbáno, protože nesprávnou stravou je rozum spleten. Přesycením v sobotu přispívají mnozí více než se domnívají k tomu, že se připravují o svaté přednosti a činí se neschopnými ku přijetí požehnání. Vaření v sobotu má býti zavrženo; ale přes to není třeba jísti pokrmy studené. Když je zima, mají se ohřáti pokrmy, které den před tím byly připraveny. I když jsou pokrmy prosté, mohou býti chutné.“ (Fußsp. 312)

Příprava pro věčnost

9. Jak rozličně můžeme oslavit Boha? 1. Kor. 10, 31

„Aby lid Boží připraven byl na proměnění, musí se znát. Musí znáti své tělo, aby s žalmistou mohl zvolati: „Děkuji ti, že tak předivně zformován jsem.“ Své chutě mají podrobiti dobrým zvykům a rozumu. Tělo má sloužiti duchu a nikoli duch tělu. — Jen málo jich dostatečně chápe, jaký význam má pokrm pro jejich zdraví, jejich povahu, jich prospěšnost ve světě a pro jejich věčný osud. Viděla jsem, že ti, kdož obdrželi světlo s nebe a v něm krácejí, mají povinnost zjevovati větší účastenství k těm, kteří trpí z nedostatku poznání. Světitelé soboty, kteří očekávají na brzký příchod Spasitele, měli by býti poslední, kteří by jevíli nedostatek zájmu o veliké dílo misijní. Muži a ženy musí býti poučeni a kazatelé i lid mají pocítiti, že na nich spočívá odpovědnost chopiti se tohoto díla.“ (Test. I. 486—489)

10. Jaké mysl máme býti, když se nám dostává darů Božích? Přis. 15, 17; 17, 1

„Je-li někdo rozčilen, nebo v úzkosti a spěchu, jest pro něho lépe nejísti, až se uklidní. Při jídle odvrzme všechny starosti a myšlenky; nespěchejme; ale jezme volně, radostnou myslí a se srdcem díky k Bohu za všechna jeho požehnání.“ (Fußsp. 310)

11. Jak dokonale má naše tělo býti ve shodě se zákony zdravotními? 1. Kor. 6, 19. 20

„Naše tělo jest vykoupeným vlastnictvím Kristovým a nesmíme s ním zacházet, jak by se nám líbilo. Všichni, kdož znají zákony zdraví, které Bůh dal, mají jich býti poslušni. To budiž jejich osobní povinností. Následky přestoupení zákona musíme nésti sami. Sami osobně musíme se před Bohem odpovídati za vše, co konáme i mluvíme. Proto se netážme: Co činí svět?“, ale, jak si mám počínat já s tím, co mi Bůh svěřil?“ (Fußsp. 315)

8. úkol — 25. února 1939 — Z. s. 17.32

Maso jako pokrm

První svolení k jedění masa

1. Jaký pokrm Stvořitel určil člověku původně? 1. Mojž. 1, 29

2. Kdy a proč bylo dovoleno jísti maso? 1. Mojž. 9, 3. 4

„Dříve nebylo člověku dovoleno požívatí pokrm masitý. Pán chtěl, aby lidské pokolení cele bylo živo z plodin země; ale nyní, když všeliké rostlinstvo na zemi bylo zničeno, dovolil jísti maso čistých zvířat, která byla uschována v korábě.“ (Patr. 99)

Omezení

3. Jaká omezení však byla dána? 1. Mojž. 9, 4; 5. Mojž. 14, 3—21

4. Z jakých důvodů učinil Pán tento rozdíl mezi zvířaty? 3. Mojž. 20, 24—26

„Při usídlení se v Kanánu bylo Izraelským dovoleno jísti maso, ale se značným omezením, čímž mělo býti zabráněno zlým následkům. Vyloučeno bylo maso vepřové, jakož i některá jiná zvířata, ptáci a ryby, jichž maso označeno bylo za nečisté. Při dovolených bylo, přísně, zakázáno požívatí tuku a krve.“ (Fußspuren 316)

5. Jaký vysoký cíl měl Pán při tom na zřeteli? 5. Mojž. 6, 24. 25

6. Jaké byly toho následky, když Izrael vdávně žádal masa? 2. Mojž. 16, 2. 3; 4. Mojž. 11, 4. 6. 10. 18—20. 31—34

7. Jaký důkaz vědecký jest dán, že člověk může býti bez masa?

„Jako výsledek mých uvažování a pokusů dospívám názoru, že nejlepší stravou pro člověka jest hlavně z celopšeničného neb žitného chleba, výrobky z ječmene a ovsa, brambory, máslo, zelenina a ovoce.“ (Third Race Betterment Rep. 1928, Dr. M. Hindhede, Dánsko)

„Neváhám říci, že rostlinná strava s hojným používáním mléka, jest nejlepší, jakou člověk může mít.“ (Dr. E. V. McCollum)

Škody požíváním masa *dopustil hubenost*

8. Jakou škodu utrpěl Izrael, když toužil po egyptských hrncích masa? Ž. 106, 13—15

„Když se Izraelští uchýlili od úmyslu Božího, utrpěli velikou škodu. Žádali sobě masa a sklízeli následky toho. Nedosáhli Boží výše povaly a nesplnili úmysl Boží. Hospodin dal jim, čehož se jim chtělo, avšak dopustil hubenost na život jejich. Zemského si vážili více než duchovního a nedosáhli svaté přednosti, jak pro ně bylo obmyšleno.“ (Fußspuren 317)

9. Čím hlavně živí se zvířectvo? 1. Mojž. 1, 30 *mléko*

„Kdož jedí maso, požívají obiliny a zeleninu z druhé ruky, neboť zvířata z těchto potravin běrou výživné látky, které dávají vzrůst. Život, který jest v obilínách a rostlinstvu přechází do jejich těl a my jej přijímáme požíváním masa. Jak mnohem lépe jest bráti jej přímo, když jíme to, co pro nás Bůh určil!“ (Fußspuren 318)

Správná strava jest nutná *neženeš tělo pro maso*

10. Jak se kdysi osvědčila nepřekonatelnost úmyslu Božího? Dan. 1, 8—20 *Bůh jim dal sílu*

„Obiliny, ovoce, ořechy a zelenina tvoří pokrm, který pro nás Stvořitel určil. Jsou-li prostě a přirozeně připraveny, jsou nejzdravější a nejvýživnější stravou. Udílejí sílu a rozumnost, jichž nelze dosíci stravou dráždivou.“ (Fußspuren 300)

11. Co by mělo zaujmoutí místo masa? *zdravější*

„Kdo zanechává masitých pokrmů, nechť místo nich volí obiliny, ořechy, zeleninu a ovoce, což jest nejvýživnější a nejchutnější. To jest zvláště potřebné pro slabé a prací stále obtížené. V některých krajích chudých jest maso nejlevnější stravou. Změna za takovýchto okolností způsobí značné usnadnění; ale může býti provedena. Vždy však mějme na zře-

teli postavení lidí a moc jejich dlouholetého zvyku a budme opatrní, abychom i správné zásady nevnucovali nenáležitě. Nikdo nemá býti nucen, aby změnu učinil náhle. Zdravé a levné potraviny mají zaujmouti místo masa. V této věci mnoho záleží na kuchařce. V rozvaze a schopnosti mohou býti připraveny výživné pokrmy, které mohou zaujmouti místo pokrmů masitých.“ (Fußspuren 322)

9. úkol — 4. března 1939 — Z. s. 17.44

Přepjatost v pokrmech

Základ pravé reformy

1. Proč Bůh dal lidu práva a ustanovení? 5. Mojž. 6, 24. 25

2. K čemu má sloužit zdravotní reforma? 1. Tes. 5, 23

K zachování čistoty těla, duše i ducha, přeje si Bůh, aby jeho dítky byly zdravé. Ku připravení se na druhý příchod Spasitele, dal Bůh svému lidu jasné zásady zdravotní, které přikázal již starému Izraeli. Čteme:

„Při vyučování o zdravotních zásadách měli bychom míti na zřeteli reformu, že její cíl jest zabezpečiti nejvyšší rozvoj těla, duše i ducha. Ukažte, že zákony přírodní, jakožto zákony Boží, slouží k našemu dobrému a že poslouchání jich slouží k štěstí v životě tomto a ku přípravě na život budoucí.“ (Fußspuren 146)

3. Na čem závisí výsledek reformy v jídle? Luk. 21, 34

„Pokrok reformy závisí na správném poznání základní pravdy. Zatím kdy na jedné straně jest nebezpečí úzkoprské filosofie a přísnosti, jest na straně druhé veliké nebezpečí bezstarostné svobodomyslnosti. Základem trvalé reformy jest zákon Boží. Jasně a určitě máme předkládati nezbytnost poslušnosti tohoto zákona. Jeho zásady musí býti lidu předloženy. Ony jsou tak věčné a neúprosné, jako Bůh sám. - Jedním z nejsmutnějších následků prvního, odpadnutí bylo, že člověk ztratil moc ovládati sebe. Skutečný pokrok nastati může jenom tehdy, když tato moc bude znovu získána.“ (Fußspuren 132)

Nebezpečí přepjatosti

4. Jak duch prorocký varuje před přepjatostí?

„Zdravotní reformátoři mají se především bedlivě vystříhati přepjatosti. Tělo musí být dostatečně vyživováno. Nám nelze žít ze vzduchu a zdraví můžeme být jenom tehdy, když máme výživné pokrmy. Pokrm má býti dobře připraven, aby byl chutný.“ (Test. II. 538)

„Zdravotní reforma jest pro nás důležitá a nesmíme ji snižovat úzkoprsými názory nebo zvyky. Musíme zůstat věrní svému správnému přesvědčení. Daniel byl požehnan, protože pevně setrval v tom, co bylo správné; nám se dostane požehnání, když celým srdcem budeme usilovat, abychom uctili Boha.“ (Christ. Temp. a. Bible Hygiene, 59)

5. Jak apoštol varuje před povrchní svobodou? Řím. 14,

20. 21

„Zdravotní reforma spočívá na širokých základech a svými úzkoprsými názory nebo činy nesmíme je zúžovat. Nikdo by však neměl dopustit, aby odpor, posměch anebo přání, líbiti se jinému, odvedl jej od správných zásad nebo jej přiměl ke lhostejnosti. Kdo se nechá vésti zásadami, bude se pevně a rozhodně zastávat práva; ale ve všem a všude zjevovat bude ducha Kristova.“ (Fußspuren 330)

6. Jak působí tato dvě stanoviska?

„Úzkoprsé názory některých reformátorů zdravotních byly velikou škodou pro reformu zdravotní . . . Jest mnoho těch, kteří odporují každému úsilí reformnímu, byť sebe rozumnějšímu, jestliže ukládá omezení jejich chuti. Místo k rozumu nebo zákonu zdravotnímu utíkají se o radu k chuti. Tito lidé pokládají za převrácence všecky, kdož opustí širokou cestu zvyků a nastupují cestu reformy. Aby tito lidé neměli příčiny ke kritisování, pak ti, kteří žijí podle zásad zdravotních, neměli by se odlišovat tolik od jiných, ale snažiti se přiblížit se jim, pokud nejvíce jest možné, aniž by při tom porušili zásady.“ (Fußspuren 329)

7. Kdo jest v největším nebezpečí chovati přepjaté názory a učit jim? 1, Tím. 6, 3—6

Apoštol zde uvádí chování těch, kdož mají převrácené názory a chtějí je vnutit jiným. Ti jsou vždy velikým nebez-

pečím. Velké zdůrazňování jednotlivostí, nebo osobních názorů anebo nesprávné předkládání pravdy vede vždy k hádkám, sporům a zmatkům. To je praveno i v následujícím:

„Ti, kdož zdravotní reformu znají jenom částečně, jsou právě oni, kteří nejvíce usilují, aby provedli své názory a vnutili je také jiným. Následky jejich nerozumné reformy, jak je lze vidět v jejich špatném zdraví a v jejich úsilí, vnutit své názory jiným, jsou příčinou, že mnozí nesprávně chápou reformu zdravotní a dokonce ji zavrhuji.“

Kdo zdravotním zákonům rozumí a jimi se nechají vésti, odvrhnou všechny nesprávnosti v uspokojování i omezování. Jejich strava jest zvolena nikoli k uspokojení chuti, ale k budování těla. Všecky své síly usilují zachovati v dobrém stavu, aby co nejlépe sloužiti mohli Bohu i lidem. Svou chuť podřizují vládě rozumu i svědomí a odměnou jejich za to jest zdraví těla i ducha. Nevnučují své názory jiným, ale jejich příklad svědčí o správných zásadách.“ (Fußspuren 324)

Zdravotní reforma a naše stanovisko k ní

8. Co je hlavní zásadou v našem osobním vztahu k reformě zdravotní? Gal. 6, 7. 8

„Nemáme zastávati názory, které jsme sami ve svých rodinách prakticky nezkusili. To je přetvářka, druh pokrytství.“ (Test. III. 21)

9. Co je hlavní zásadou při vyučování zdravotnictví?

Fil. 4, 5

„Nelpěte na jednotlivých zásadách a nečiňte je zkušebním kamenem při posuzování těch, kteří nesouhlasí s vašimi zvyky; pozorujte však předmět se všech stránek, a své vlastní zvyky i názory uveďte v úplnou shodu se zásadami pravé střídmosti křesťanské.“ (Christ. Temp. a. Bible Hyg. 119)

„Mnozí chtějí napravit život jiných tím, že napadají jejich převrácené zvyky. Jdou k těm, o nichž se domnívají, že jsou v bludu a poukazují jim na škody, ale nesnaží se správně ukázati pravé zásady. Tak nedosahují žádaného účinku. Když chceme napomínati jiné, povzbuzujeme je k bojovnosti a způsobujeme více škody než užitku. Nepozorujte jiné proto, abyste mohli poukazovati na jejich chyby a nesprávnosti. Učte příkladem. Svým sebezapřením a vítězstvím nad choutkou

představte poslušnost správných zásad. Váš život nechť svědčí o posvěcujícím a zušlechťujícím vlivu pravdy.“ (Test. VI. 336)

10. Co je důležité při volbě správné stravy? 1. Kor. 10, 31

„Někteří z našich členů svědomitě dbají, aby nejedli nesprávné pokrmy, ale zapominají dáti tělu to, co ono potřebuje. Kdo chová přepjaté názory o zdravotní reformě, jest v nebezpečí, že připraví nechutné pokrmy, které neuspokojí. Pokrmy mají býti připraveny tak, aby byly chutné a také výživné. Nemají býti ochuzeny o to, co tělo potřebuje.“ (Test. IX. 161)

11. Jak se má člověk chovati k věcem, které mu Bůh dal?

5. Mojž. 26, 11 *nesedí se u stolu, aniž*

12. Jaké naučení jest nám dáno o ovládání tělesných žádostí? Řim. 8,13 *byť tělo slouží hříchu, ne*

„Správný způsob života vyžaduje duchovní rozvahu. Síla těla i rozumu a dlouhověkost závisí na nezměnitelných zákonech. Nic se neděje náhodou. Bůh nezasáhne, aby člověka uchránil od následků přestupování zákonů přírodních.“ (Christ. Temp. a. Bible Hyg. 28)

10. úkol — 11. března 1939 — Z. s. 17.56

Pravá střídmost

Základní rady o střídmosti

1. Proti komu křesťan bojuje? 1. Petr. 2, 11. 12

2. Na jaké hlavní zásadě spočívá úplná zdrželivost? 1. Kor. 3, 17; 9, 25

Jako církve máme správný důvod ke střídmosti, neboť známe následky nesprávného pití, jídla, pracování a t. d. Přestupování zákonů přírodních jest hřích a nestřídmost. - Kdo neovládá své žádosti v jídle, proviňuje se nestřídmostí.

3. Jak je nestřídmost za dnů Lotových použita ke znázornění dnů posledních? Luk. 17, 28—30

4. Čím má býti jídlo a pití podle úsudku Božího? Kaz. 2, 24; 3, 13

5. Co jest pravým důvodem ke střídmosti? 1. Kor. 10, 31; Gal. 5, 22. 23

„Nestřídmost začíná požíváním nezdravých pokrmů. Stálými výstřednostmi jest ústrojí zaživací časem zeslabeno a chuť není jídlem uspokojena. Nastávají okolnosti nezdravé a

člověk požaduje pokrmy dráždivé. Ruský čaj, káva a maso ihned působí. Vlivem těchto jedů jest nervstvo rozčilováno: rozum bývá někdy na chvíli jasnější a představa živější. Je-likož tato draždidla po nějakou dobu příjemně působí, usuzují mnozí, že je skutečně potřebují a požívají je. Ale přichází obrat. Nepřirozené dráždění nervů stravuje síly, které mají býti šetřeny do budoucna. Nastává ochabnutí. Když účinek draždidel přestal, mizejí také síly. Chut žádá něco účinnějšího, jako je tabák a alkohol." (Test. III. 487)

Vědecká a biblická rada o střídmosti

6. Jaké svědectví dává věda o používání ruského čaje a zrnkové kávy?

Draždidlo v čaji a kávě jest jed kofein. Jeho působení jest následující:

1) Draždí vrchní čisti mozku, 2) srdce 3) poněkud dráždí svaly, 4) působí větší vyměšování moče ledvinami, 5) použití ve větším množství způsobuje třesení, křeče, nepravidelný tlukot srdce i zhroucení, 6) obyčejně způsobuje rozčilení, rozechvění a bolení hlavy, 7) únavu a vysílení.

Dr. O. T. Osborn praví: „Ačkoli kofein jest nejlepším povzbuzujícím prostředkem, jaký máme, nemůže nahraditi spánek. Povzbuzuje sice mozek, ale když ustane jeho účinek, zanechává tím větší únavu; a je-li opět použit ku povzbuzení a zapuzení spánku, aby člověk bděl, může způsobiti všeobecnou únavu nervstva, leč by člověk potom dosti spal.“

7. Kterými výroky biblickými lze odsouditi používání tabáku? 5. Mojž. 29, 18; 1. Kor. 3, 17

8. Jaká zvláštní rada byla nám dána o používání tabáku?

„Tabák jest pomalý ale zlý jed. Ať jakkoli je používán, působí na celé tělo. Je tím nebezpečnější, že účinek jeho je pomalý a zprvopočátku sotva patrný. Povzbuzuje nervy, ale potom je ochromuje. Zeslabuje a zatemňuje mozek. Často na nervy působí hůře než opojný nápoj. Jeho používání vzbuzuje žízeň po silnějších nápojích a často bývá příčinou pijáctví.“

Používání tabáku jest škodlivé, drahé, znečišťující a břemenem tomu, kdo jej používá i pro jiné. S jeho přívrženci setkáváme se všude. Sotva lze jíti zástupem, abychom nepotkali kuřáka s otravným dechem. Je to nepříjemné a nezdravé

dlíti v místnosti, kde je vzduch prosycen alkoholem a tabákem.

Nekonečné škody způsobuje používání tabáku při dětech a mladých lidech. Nezdravé zvyky dřívějšího pokolení působí na nynější děti a mládež. Duchovní neschopnost, tělesná slabost, rozechvlení nervů a nepřirozená přání jsou dědictvým děti po takových rodičích. Jestliže děti hoví témtě zvykům, zlo se stále zvětšuje.“ (Fußspuren 334. 335)

Učinek alkoholu

9. Jak zloubně působí alkohol? Přis. 20, 1; 23, 29—32

16. Jaké důkazy vědecké máme o jeho škodlivosti?

„Alkohol omamuje . . . Způsobuje nemoc i smrt. Sníží odpor proti nákaze. Přispívá k rozmnožení neštěstí. Zmenšuje vytrvalost, přesnost a hbylost činnosti všeho svalstva. — Je to nebezpečné zahrávati si s tímto jedem. . . Alkohol jest přímou a hlavní příčinou rozličných nemocí.“ (Dr. H. Emerson)

11. Jak působí používání nápojů opojných?

„Podobně jako alkohol působí i jiné omamující nápoje. Toula po těchto omamujících věcech vyvěrá obyčejně z žádosti vyhověti choutkám a vášním. Z toho důvodu se používá opia a morfia. — Používání těchto věcí vede k úpadku. Ony ničí všechen pocit odpovědnosti. Kdo si na ně zvykne, bývá zničen tělesně, duchovně i duševně. Ony také bývají příčinou největších neřestí a zločinů. Varujme důtklivě před těmito věcmi. Kdo je varován, může se vzchopiti. Kdo se jednou stal jejich obětí, nemůže se vlastní silou z toho vymaniti. Jenom pravým obrácením a milostí našeho Spasitele může být z toho vytržen a znovu změněn v obraz Stvořitele.“ (Dr. H. M. Walton)

12. Jaká pomoc nabídnuta je těm, kdo se stali obětí těchto věcí? Mat. 11, 28—30 Izai. 61, 1

„Kristus bojoval s žádostí a zvítězil; v jeho síle zvítěziti můžeme i my. Kdo vejde branami do města? Nikoli ti, kdož tvrdí, že nemohou zvítěziti nad žádostí. Kristus odporoval moci, která nás chtěla držeti v poddanství. Ačkoli zeslaben postem, zvítězil nad pokušením a dosvědčil, že nejsme zanechání v beznaději. Víím, že sami nemůžeme zvítěziti. Jak vděční bychom měli býti, že máme živého Spasitele, který je ochoten nám pomoci!“ (Christ. Temp. a. Bib. Hyg. 19)

Služba v domově

Domov a jeho zakladatelé

1. K čemu slouží domov? 1. Mojž. 18, 19; Joz. 24, 15
konec

„Povznesení lidstva začíná v domově. — Blaho společnosti, úspěch církve a zdar národa závisí na vlivu domácnosti.“
(Fußsp. 355)

2. Jaké naučení dáno jest rodinám? Efez. 5, 21—24; 2.
Mojž. 20, 12; Kol. 3, 20, 21

„Svazek rodinný jest nejpevnější, nejněžnější a nejsvětější pouto na zemi. Byl určen ku požehnání lidstva. A jestliže se v báni Boží a se správným poznáním svých odpovědností do něho vstupuje, jest ku požehnání.“ (Fußsp. 362)

3. Jaká rada jest dána o volbě druha? 2. Kor. 6, 14—16

„Mladí lidé, kteří zamýšlejí vstoupiti v manželství, mají dbáti počtu a rozvoje povahy osoby, s kterou se chtějí spojit pro život. Každý krok k manželskému svazku má se vyznačovatí rozhodností, prostotou, upřímností a opravdovým úmyslem líbiti se Bohu a Její uctíti. Manželství působí na pozdější život zdejší i budoucí. Opravdový křesťan nebude činit nic, co by se nelíbilo Bohu. . . . Dejte dívku muži dobré povahy, pilnému a snaživému, který se bojí Boha a Její miluje. Mladík měl by si družku vyhledati zdatnou, ochotnou nést břímě, jejíž vliv by zušlechťoval a která by jej svou láskou obšťastnila.“ (Fußsp. 364)

4. Jak se k sobě chovají mají manželé? Kol. 3, 18, 19;
Efez. 5, 28—31; Kaz. 9, 9

„Pravé spojení manželů jest dílem pozdějších let. . . . Všichni by raději měli vyhledávati přednosti než chyby. . . . Ačkoli mohou nastati těžkosti a nesnáze, muž ani žena neměli by chovati myšlenku, že jejich spojení jest chybou nebo omylem. Rozhodněte se býti druhému tím, čím můžete. Prokazujte sobě navzájem tutéž pozornost, jako na počátku.“
(Fußsp. 366)

5. Co by mělo rozhodovati při volbě domova?

Místo abyste byli tam, kde viděti můžete jenom dílo

lidské, kde tím, co vidíte a slyšíte, vzbuzovány jsou zlé myšlenky, kde neklid a zmatek nepřináší nic dobrého, jděte raději tam, kde můžete spatřovati skutky Boží." (Fußsp. 373)

ma neobstane sice Rodiče a děti *děti ještě před ním*

6. Jaké naučení bylo dáno jedné matce? Soud. 13, 12—14

7. Jaká rada dána jest otcům? Efez. 6, 4 *neopovíráte dětem*

„Otcové, nezmalomyslněujte své děti. Spojte lásku s mocí, přívětivost a sdílnost s kázání. Věnujte se svým dětem; seznávejte se s nimi, účastněte se jejich prací i hry a získejte jejich důvěru. Pěstujte s nimi přátelství, zvláště se svými syny; pak budete mít mocný vliv k dobrému. — Otec svým dílem má přispěti, aby domov byl šťastný. Ať jeho starosti jsou jakékoli, nemá dopustit, aby vrhaly stín na jeho rodinu. Do svého domova má přicházeti s jasnou tváří a s přívětivými slovy.“ (Fußsp. 398) *a glava vřelá přibírámu často spílavati*

8. Jak rodiče vychovávatí mají děti? 5. Mojž. 6, 5—9;

Přís. 22, 6 *mluviti k dětem sice má býti, ale ne sice*

„Časné vychování dítěte nelze ani dosti oceniti. Naučení a zvyky dané v prvních letech dětství, mají větší vliv na vytvoření povahy i na usměrnění života, než naučení pozdějších let. — Čím klidnější a prostší jest život dítěte, tím příznivější bude pro jeho tělesný i duchovní rozvoj. . . . Kojenci potřebují teplo, ale může se státi chyba, že budou chovány v místnosti, kde je příliš teplo a tak olupovány o čistý vzduch. . . . Při volbě šateček pro ně dbejte pohodlí a zdraví, nikoli módy anebo přání buditi obdiv.“ (Fußsp. 380—386)

9. Jaká rada je dána o zdravotních zvycích dětí?

„Když dítky povyroستly, má býti stále pečováno o jejich chuť a v tom býti vychovávány. Rodiče nemají dětem dovoliti jíst nic nezdravého. Při tom však nemají upadnouti do klamu a žádat od dětí, aby jedli něco nechutného, anebo je nutit, jísti více než je třeba. Děti mají práva a také svá oblíbená jídla a jsou-li tato jídla vhodná, má býti dbáno jejich přání. V jídle má býti také dbáno pravidelnosti.“ (Fußsp. 389)

10. Čím může být způsobena nemoc?

„Nemoc může být způsobena nepravdělností v jídle, nedostatečným oděvem, když je chladno, nedostatečným pohy-

bem, takže krev nemůže správně proudit, nebo nedostatkem čistého vzduchu. Rodiče by měli pátrat po příčině nemoci a když to poznají, co nejdříve zanechat nesprávností." (Fußsp. 391)

Konečný cíl Páně

11. Co je praveno o našich slovech? Přis. 16, 24; 12, 18

12. Jak budou účinná skrze slovo Boží? Přis. 4, 20, 22; Ž. 119, 11

13. Jaký cíl má Bůh s každým členem rodiny? Efez. 3, 14—19

12. úkol — 25. března 1939 — Z. s. 18.18

Potřeba dělníka

posluchačům věrným Boží úmysl s životem křesťana

Boží úmysl Co jest nejmocnějším vlivem v životě lidském? 1. Tim. 4, 12 *v životě v čistotě*

„Klidný život opravdového křesťana jest výmluvnější než pěkná slova. Co člověk jest, má mocnější vliv než to, co praví. . . . Naše povaha a zkušenosti mocně působí na jiné.“ (Fußsp. 477) *ten přisly chci mluvit*

2. Co Pán používá k upravení života svého lidu? 1. Petr. 4, 12, 13, 16

„Zkoušky a překážky jsou vyvoleným způsobem kázně Páně a jím určené podmínky úspěchu. . . . Ve své prozřetelnosti uvádí lidi do rozličných okolností, aby poznali nedostatky své povahy. Dává jim možnost, aby vše napravili a byli schopni k službě. Často na ně dopouští oheň soužení, aby je očistil.“ (Fußsp. 478) *tak se napřístí a bude čist*

3. Uveď některá naučení, která máme ze zkušeností Mojžišových? Žid. 11, 24—27 *a rodilý protivenský nepřítel*

„Mojžišovi, jako synovci královu a dědici trůnu, dostalo se v Egyptě důkladného vychování. Dostalo se mu nejvyššího vzdělání občanského i vojenského. Domníval se, že je schopen vysvobodit Izraele z poddanství, ale Bůh soudil jinak. Co se musel učit jakožto zástupce Boží, bylo naprosto rozdílné od dřívějšího. Když pouští a horami vodil svá stáda k zeleným nivám v údolí, učil se víře, tichosti, trpělivosti, pokoře a sebezapření. Učil se pečovat o slabé a nemocné, vyhledávat ztracené a živiti staré i slabé.“ (Fußsp. 482)

4. Co chce Pán uskutečnit v životě člověka? Fil. 2, 13;

3, 12

„V nebeském plánu má každý člověk své místo. Zdali toto místo vyplňujeme, to závisí na naší věrnosti v spolupráci Boží. — Ve svém životě pozemském nečinil Kristus pro sebe žádných plánů. Plány Boží přijal za své a denně v nich zjevoval Otce. Tak i my společnouti se máme na Boha, aby náš život byl prostým vyplněním jeho vůle. . . . Bůh nevede své děti jinak, než jak ony chtěly by býti vedeny, kdyby znaly od počátku skončení a slávu úmyslu Božího, který splňují, jakožto spolupracovníci Boží.“ (Fušsp. 487)

5. Jak se má křesťan chovat k úmyslům Božím s ním?

Mat. 6, 31—34; 10, 38. 39

Je záležitostí mužů silných nervů, kteří nečekají, až se cesta urovní a překážky budou odklizeny, mužů, kteří dovedou znovu nadchnouti horlivostí zmalomyslněné pracovníky. Muži, jejichž srdce vroucí jest křesťanskou láskou a jejichž ruce

6. Jak se křesťan chová k jiným? Mat. 7, 12; Kaz. 4, 9. 10

„Každé spojení životní vyžaduje cvičení se v ovládání sebe, promíjení a sdílnosti. Jsme tak velice rozdílných sklonů a zvyků, že naše úsudky o jedné věci jsou rozdílné. Naše pochopení pravdy a života není stejné. Nejsou dva lidé, jejichž zkušenosti by se ve všem shodovaly. Zkoušky jednoho, nejsou zároveň zkouškami druhého. Povinnosti, které jsou jednomu snadné, jsou pro druhého těžké a nejasné.

Lidé jsou tak slabí, nevědomí a klamu podrobení, že každý musí být opatrný v prokazování úcty jinému. Málo víme o tom, jak naše počínání si působí na jiné. Co činíme anebo mluvíme, může se nám zdát nepatrné, ale kdyby náš zrak mohl býti otevřen, viděli bychom, jak na tom mnoho záleží.“ (Fušsp. 491)

7. Jakých vlastností je třeba k dokonalému rozvinutí křesťanů? 2. Petr. 1, 4—8

„Křesťanský život značí více, než se mnozí domnívají. Nezáleží to jenom v přívětivosti, trpělivosti, tichosti a laskavosti. To jsou podstatné vlastnosti, ale je také třeba zmužilosti, síly a vytrvalosti. Cesta, kterou Kristus ukázal, jest úzká a vyžaduje sebezapření. Po ní nemohou jít žádní slaboši.

jsou schopné konati dílo Mistrovo. Někteří z těch, kdož idou do díla misijního, jsou slabí a snadno zmalomyslní. Nedostává se jim síla k činu.“ (Fußsp. 505) *musel se ho pokusit*

8. Jak se má chovati křesťan, když jiní pozbývají zmužilosti? Joz. 14, 7—15 *a člověk by se měl bát*

„Člověk může vytvářet okolnosti, ale nikdy by neměl dopustit, aby okolnosti vytvářely jej. Okolností se máme chopiti jako prostředků, pomoci nichž můžeme pracovat. Máme ovládati je, ale ne ony nás.“ *byl silnější*

Silní muži jsou ti, kteří snášejí odpor i posměch. Těžkosti, s kterými se setkávají, jsou jim ku požehnání, jelikož jejich síla jest v činnosti. Boje a těžkosti vedou k důvěřování Bohu a rozvinují sílu.“ (Fußsp. 508) *Ježíš*

Přizpůsobení se okolnostem

9. Proč Jan Křtitel potřeboval vytrvalosti? Mar. 6, 17—20
10. Jaká rada jest nám dána pro dobu soužení? Žid. 10, 32—35; Zjev. 3, 10 *a člověk by se měl bát*

„Nyní, kdy Kristus, jako velekněz, koná dílo smíření, měli bychom usilovati v Kristu býti dokonalí. Spasitel nikdy ani myšlenkou nepovolil moci pokušitelově. V lidském srdci nalézá satan tu neb onu skvrnu, kterou využívá k svému prospěchu; jest chována ta neb ona hříšná náklonnost, skrze kterou satan pokouší. (Gr. Kampf 727)

11. Jakou radu dává duch prorocký o díle zdravotním?

„Na všech místech lze nalézt nemocné, a kdo vychází, aby pracoval pro Krista, měl by se přičiniti v reformě zdravotní a býti hotov, poskytnouti nemocným ošetření, kterým by jim ulehčil a potom se s nimi modliti. Tak otevrou pravdě dveře. Takovéto dílo bude míti dobré výsledky. Naše rodiny měly by si osvojiti prospěšné zásady zdravotní i jiné pravdy, aby svým sousedům mohly pomoci. Buďte praktickými misionáři! Shromažďujte známosti, které mohou prospěti při potírání nemoci! Pilní žáci to mohou dokázat. — Jen málo jich může býti vzděláno na našich ústavech lékařských. Ale všichni mohou čísti spisy zdravotní a býti o tomto předmětu poučeni.“ (Medical Ministry 320)

12. Co Bůh zaslíbí vykonati pro Izraele? Jer. 33, 6—8